

Sygn. akt VI Gz 129/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski (spr.)

Sędziowie: SO Hanna Matuszewska, SO Jerzy P. Naworski

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w R.

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. akt V GNc 795/14

postanawia:

- 1) odrzucić zażalenie na postanowienie oddalające wniosek pozwanego o przywrócenie terminie do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty,
- 2) oddalić zażalenie w pozostałej części,
- 3) zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego

Hanna Matuszewska Zbigniew Krepski Jerzy P. Naworski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 24 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy we W. oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu oraz odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 listopada 2014 r., sygn. akt V GNc 795/14.

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż pozwana spółka nie wykazała żadnych okoliczności, które uprawniałyby przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, w szczególności, że nie otrzymała tego orzeczenia, a o jego wydaniu miała się dowiedzieć dopiero z korespondencji komornika sądowego. Dlatego też skoro pozwana spółka nie wykazała braku winy w uchybieniu terminowi do złożenia sprzeciwu, to jej wniosek o przywrócenie terminu podlegał oddaleniu. W konsekwencji sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty podlegał odrzuceniu jako spóźniony (k.88-89).

W zażaleniu na to postanowienie pozwana spółka zaskarżając go w całości zarzuciła, że odrzucając wniosek o przywrócenie terminu Sąd Rejonowy pozbawił ją skutecznej obrony i odniesienia się do argumentacji powoda zawartej

w pozwie. Ponadto wskazała, że ze względu na jej siedzibę sądem właściwym do rozpoznania tej sprawy powinien być Sąd Rejonowy (...) (k.103).

Powód w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego (k.110-111).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Na wstępie należy podkreślić, iż zaskarżone postanowienie zawiera dwa rozstrzygnięcia, które są odrębnymi postanowieniami. Postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty nie podlega zaskarżeniu zażaleniem. Zaskarżeniu takim środkiem podlegają bowiem stosownie do art. 394 § 1 k.p.c. postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego enumeratywnie wymienione w powyższym przepisie (pkt-y od 1 do 12). Postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty nie mieści się w katalogu orzeczeń podlegających zaskarżeniu zażaleniem. W szczególności nie może być ono uznane za postanowienie kończące postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. Orzecznictwo sądowe i doktryna obecnie jednolicie przyjmują, że postępowanie o przywrócenie terminu do wniesienia środka odwoławczego ma charakter wypadkowy, gdyż jego celem nie jest badanie dopuszczalności dokonania czynności procesowej inicjującej kolejny etap postępowania, tylko ocena zasadności wniosku. Kończącym postępowanie jest tylko takie orzeczenie, którego uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty przez sąd danej instancji. W konsekwencji zażalenie pozwaney na postanowienie oddalające wniosek pozwaney o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty podlegało odrzuceniu o czym orzeczono jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

Natomiast zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty; przy czym w sytuacji gdy odrzucenie to było następstwem oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do jego wniesienia, w ramach kontroli instancyjnej prawidłowości postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty kontroli podlega także prawidłowość postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu (na podstawie art. 380 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie pozwaney spółki w pozostałej części – jako bezzasadne – podlegało oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

W sprawie brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że pozwana spółka dokonała czynności procesowej w postaci wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w terminie wynikającym z art. 504 § 1 k.p.c. w sytuacji gdy Sąd Rejonowy prawidłowo pozostawił w aktach sprawy odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu adresowany do pozwaney spółki ze skutkiem zastępczego doręczenia w dniu 9 grudnia 2014 r. stosownie do art. 139 § 1 k.p.c.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest również podstaw do przyjęcia, że pozwana spółka uprawdopodobniła swój wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty stosownie do art. 169 k.p.c. W świetle tego przepisu warunkiem koniecznym do przywrócenia terminu jest, aby niedokonanie czynności procesowej nastąpiło bez winy podmiotu składającego wniosek o jego przywrócenie. Stąd też to na pozwaney domagającej się przywrócenia terminu spoczywał obowiązek wykazania braku zawinienia w uchybieniu terminowi do wniesienia po raz drugi sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty. Znajduje to odzwierciedlenie w treści art. 169 § 2 k.p.c., który zobowiązuje pozwaną do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek w piśmie go zawierającym.

W świetle tego przepisu wykluczona jest możliwość uwzględniania zażalenia pozwaney. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu i instancji, iż pozwana spółka wnosząc o przywrócenie terminu nie zaoferowała żadnych dowodów, które pozwoliłyby uprawdopodobnić, że pozna nie otrzymała nakazu zapłaty, a o jego wydaniu dowiedziała się z korespondencji komornika sądowego. Również okoliczności podnoszone w niniejszym zażaleniu nie stanowią przesłanki wskazującej na brak winy pozwaney w terminowym wniesieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w pkt 2 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 3 sentencji postanowienia zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 99 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. w wysokości 25 % jednej stawki minimalnej przewidzianej taryfą radcowską.

Hanna Matuszewska Zbigniew Krepski Jerzy P. Naworski

Z. – (...)

1) (...)

2) (...):

- (...),

- (...)

3) (...)

T. 21.07.2016 r.